

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Med Udgangen af indeværende Maaned udløber Gyldigheden af Lov Nr. 23 af 1. Februar 1940 om Foranstaltninger til Udligning af Misforholdet mellem Landbrugets Eksportpriser og Produktionsomkostninger. Den nævnte Lov gav i Mod sætning til den tidligere Lov Nr. 391 af 10. November 1939 om samme Emne kun Tilskud til Smør og Mælkekonserves, idet det tidligere ugunstige Forhold mellem Salgspriser og Produktionsomkostninger for Landbrugsprodukter, der laa til Grund for sidstnævnte Lov, i Slutningen af Januar 1940 i nogen Grad havde bedret sig for Bacon og Æg.

De svigtende Muligheder for Afsætning af Landbrugsvarer til England og de meget begrænsede Priser, der opnaas i England, i Forbindelse med de stadig stigende Priser paa Landbrugets Raastoffer har imidlertid paany i alvorlig Grad forøget det ugunstige Forhold mellem Salgspriser og Produktionsomkostninger for alle de 3 vigtigste Landbrugseksportvarer, og under Hensyn hertil og til, at Englandsforhandlingerne ikke har bragt de ønskede Resultater, har Regeringen i Forstaaelse med de 4 store politiske Partier og Repræsentanter for Landbrugsraadet og De samvirkende danske Husmandsforeninger fundet det rigtigt at søge den tidligere Lovgivning angaaende alle 3 Grupper af Eksportvarer fortsat. Da ganske kortvarige Ordninger i det lange Løb er uheldige, har der derhos været Enighed om, at det vil være hensigtsmæssigt at søge tilvejebragt en Ordning for Tiden indtil Udgangen af Oktober Maaned 1940.

Paa Grundlag af de øjeblikkelige Priser og Afsætningsmuligheder vil Værdien af Eksporten til England af Bacon, Smør og Æg i den nævnte Periode med en Sterlingkurs af 19.40 andrage 10,12 Mill. Kr. pr. Uge eller ca. 308,6 Mill. Kr. ialt. Denne Eksportværdi betyder en Mindreindtægt for Landbruget paa ca. 47,5 Mill. Kr. i Forhold til Eksportværdien, beregnet efter en Sterlingkurs paa 22.40. Da Landbruget imidlertid ved Køb af udenlandske Raastoffer har en Besparelse som Følge af, at

der ikke er sket Kronesænkning, hvilken Besparelse paa Basis af tidligere Aars Udførsel og Indførsel maa anslaas til mindst en Fjerdedel af Mindreindtægten, maa denne reduceres til ca. 35,6 Mill. Kr. Dette Beløb, foruden den nedenfor omhandlede Godtgørelse til Køb af udenlandsk Korn, er Regeringen villig til — for i nogen Grad at opretholde Produktionen og Eksporten — at yde til Landbruget efter de Retningslinier, der er angivet i Lovforslaget.

Det er herved forudsat, at der af Ministeren for Handel, Industri og Søfart vil blive givet Danmarks Nationalbank fornøden Bemyndigelse til at fastsætte Køber- og Sælgerkurser for Sterling i et saadant Forhold, at den ved Ordningen forudsatte Mindstekurs for Landbrugssterling kan opretholdes.

I Henhold til Loven af 10. November 1939 blev der fra Statens Side ydet et Tilskud paa 2 Kr. pr. 100 kg indført Foderkorn, idet det, for at Produktionen i det kornkøbende Landbrug i videst muligt Omfang kunde opretholdes, ansaas for at være af Vigtighed, at Priserne paa Ombytningskorn kunde holdes saa nær som muligt ved Maksimalpriserne paa Brødkorn. Ved Loven af 1. Februar 1940 maatte det nævnte Tilskud for at holde Prisen paa indført Foderkorn nede paa det ønskede Niveau sættes til 6 Kr. pr. 100 kg, eftersom Udgifterne til Fragt og Krigsforsikring var steget meget betydeligt, og man som Følge af Fragtsituationen havde anset det nødvendigt at hjemtage en Del Korn fra Nordamerika fremfor fra Sydamerika, hvor det var ca. 5 Kr. billigere pr. 100 kg.

Det maa stadig anses for nødvendigt at yde en Godtgørelse paa 6 Kr. pr. 100 kg, men medens man i de tidligere Love har givet Tilskudet til en generel Nedsættelse af Foderkornsprisen, saaledes at det større, kornproducerende Landbrug, særlig efter den første Lov, kunde skaffe sig Andel i det billigjorte Korn og paa den Maade sættes i Stand til at supplere deres egne Beholdninger, har man i det foreliggende Forslag foreslaaet, at Godtgørelsen fordeles